

Fri att dansa Free to dance

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 5.10.2009

Marie Kondi

Jag heter Marie. Jag är 16 och går i Kristen Vetenskaps söndagsskola i Paris.

För mer än sju år sedan, när jag gick i fjärde klass, fick jag ont i båda knäna och hade bulnader på båda. Mina föräldrar är inte båda kristen-vetenskapare. De beslöt sig för att ta mig till en läkare.

Han fann att jag hade problem med senorna. Han sade: "Du kan välja, Marie. Antingen opererar vi, eller så avvaktar du ett år och ägnar dig inte åt någon sport under tiden." Jag valde att sluta med sporten och använde en kräm som läkaren ordinerade mot smärtan.

Men ett år senare hade problemet med knäna blivit värre. Jag kunde inte ens dansa längre, som jag hade gjort i flera år. Då dansade jag hip-hop, som jag verkligen tyckte om. Jag tycker om att dansa med mina vänner och dela samma intresse. Vid den här tidpunkten kunde jag inte utföra dansrörelserna som jag hade kunnat. Jag blev väldigt ledsen.

I femte klass beslöt jag mig för att prata om det här med min lärare i söndagsskolan. Han gav mig några tankar som hjälpte mig en hel del. Tillsammans läste vi stycken ur *Vetenskap och hälsa* som förklarade att Gud har skapat mig perfekt, fullkomlig, och att det inte finns rum för något ont i det Han har skapat. Jag kände mig starkare och kunde bättre handskas med smärtan som kom när jag gjorde vissa dansrörelser. Jag kunde rent allmänt röra mig med större frihet.

De vittnesbörd jag läste i *Kristen Vetenskaps Härold* visade mig också att många andra människor hade blivit helade genom bön. Det fanns ingen anledning varför inte jag också skulle bli helad. Tack vare det jag lärde mig i söndagsskolan och det jag läste i *Vetenskap och hälsa* hade jag hopp om att bli fullständigt helad. Jag pratade ofta med min far, som är kristen-vetenskapare och vi läste tillsammans, men det var mest med min söndagsskolelärare som jag försökte få en bättre förståelse av vem jag verkligen är och av mitt förhållande till Gud för att kunna bli helt fri.

I sjunde klass, blev det bättre och jag började med hip-hop och sport igen fast det gjorde en aning ont i knäna. Eftersom problemen avtagit hade jag inte kontakt med läkaren längre.

Så i årskurs åtta, för två år sedan, reste jag till London för att delta i ett internationellt möte för unga kristen-vetenskapare, och det var där mitt helande kom i fokus. Jag var omgiven

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@cpsps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

av personer som visste sanningen om Gud och människan – att vi alla i verkligheten är skapade till Hans sanna likhet. Det fyllde mig med glädje och en lugn tillförsikt. Och jag uppskattade alla de hoppgivande vittnesbörd om helande som jag hörde.

Den dag vi lyssnade till ett föredrag i Kristen Vetenskap kände jag att någonting hos mig förändrades, men jag visste inte vad. Faktum var att mina tankar om knäproblemen hade förändrats. Två veckor senare insåg jag att knäna inte längre gjorde ont.

Trots allt försvann inte knölarna. En annan läkare som jag träffade då och då hade lagt märke till dem och frågade om de hindrade min fysiska aktivitet. Men jag svarade att de inte gjorde det. Jag kunde göra allt jag ville, dansa och sporta.

Men de här knölarna gjorde att mina ben inte såg något vidare ut, och jag pratade om dem i söndagsskolan en gång till. Av den här diskussionen förstod jag att jag inte skulle sluta be bara för att det inte gjorde ont längre. Jag måste, tills helandet var fullständigt, fortsätta att bekräfta att jag som Guds barn var fullkomlig och andlig. Och det gjorde jag.

En dag för inte så länge sedan lade jag märke till att knäna såg helt normala ut. Jag vet inte exakt när det fullständiga helandet kom. Men nu känner jag mig helt fri i stället för att känna mig begränsad, som jag gjorde förut.

Jag är mycket lycklig över detta! Och jag tackar alla som hjälpte mig att förstå och vittna om min fullständiga frihet.

Den här artikeln publicerades först i den franskspråkiga upplagan av Kristen Vetenskaps Häroid.